
[2025-44-RE](#)

Causa 2025-44-RE

(Xandri Casino c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 283-2025. Recurs d'empara

Sentència del 9 de setembre del 2025

BOPA núm. 105, del 17 de setembre del 2025

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 29 de maig del 2025, per la representació processal del Sr. Carles Xandri Casino, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la inactivitat de la Secció de Contenciós-Administratiu 5 de la Batllia en la causa Execució 5000036/2013, per una presumpta vulneració del dret a un judici de durada raonable, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret esmentat i que reconegui el dret del recurrent a reclamar la indemnització corresponent pels perjudicis soferts per via de la responsabilitat patrimonial davant la jurisdicció ordinària;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Vist l'acte del Tribunal Constitucional del 16 de juny del 2025 que va admetre a tràmit aquesta causa sense efectes suspensius;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 3 de juliol del 2025, pel Ministeri Fiscal;

Vistes les conclusions formulades dintre de termini per la part recurrent i pel Ministeri Fiscal;

Vist que el magistrat, Sr. Pere Pastor Vilanova, ha plantejat la seva inhibició en aquesta causa, la qual ha estat acceptada pel Ple del Tribunal;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. En el marc d'una demanda contra un expedient disciplinari incoat pel Comú d'Andorra la Vella per la comissió d'una falta molt greu, el 10 de febrer del 2016, la Secció Administrativa de la Batllia va dictar una sentència en què acordava estimar parcialment la demanda del Sr. Carles Xandri Casino i declarar que la resolució comunal que imposava una sanció consistent en el seu trasllat a un altre lloc de treball no era ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa i que, per tant, era procedent anul·lar-la.

1.2. El 21 d'octubre del 2016, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va confirmar aquesta decisió en apel·lació; i, el 23 d'octubre del mateix any, va desestimar el recurs d'aclariment sol·licitat pel Comú d'Andorra la Vella.

1.3. El 16 de maig del 2017, la representació processal del Sr. Carles Xandri Casino va presentar una demanda d'execució de la sentència en què sol·licitava que es requerís al Comú d'Andorra la Vella per tal que se li satisfessin les retribucions no percebudes i inherents al lloc de treball des de la data de l'acte administratiu objecte del procediment, és a dir, el 12 de juliol del 2012, i fins al dia que va ocupar de nou el seu lloc de treball, l'1 de març del 2017, quantitats incrementades dels interessos calculats al tipus legal o, subsidiàriament, a comptar de la contesta a la demanda.

1.4. La representació processal del recurrent va reiterar la seva petició el 13 de febrer del 2018, el 23 de maig del 2019 i el 5 de desembre del mateix any.

1.5. El 30 de gener del 2020, la Secció de Contenciós-Administratiu 5 de la Batllia va dictar una providència, mitjançant la qual demanava al Comú d'Andorra la Vella que informés sobre l'execució de les resolucions dictades en la causa i demanava al recurrent que es manifestés respecte al caràcter líquid o "*il·líquid*" d'allò que pretenia.

1.6. El 7 de maig del 2020, la Secció de Contenciós-Administratiu 5 de la Batllia va dictar un aute en què decidia no donar lloc a la demanda presentada pel recurrent, atès que la quantitat sol·licitada per aquest era líquida, i, per tant, la competència executòria corresponia al saig i no a la Batllia.

1.7. El 16 de setembre del 2020, el Comú d'Andorra la Vella va presentar una demanda contra l'acord d'execució del saig del 14 d'agost del 2020 i va demanar que es deixés sense efecte.

1.8. El 17 de febrer del 2022, la Secció de Contenciós-Administratiu 5 de la Batllia va dictar un aute que decidia estimar aquesta demanda.

1.9. La representació processal del recurrent va interposar un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 26 de juliol del 2022, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute que desestimava aquest recurs, no obstant això, declarava que el Tribunal que havia pronunciat la sentència, havia de conèixer de l'incident d'execució, i per tant, era aquell que havia de pronunciar-se sobre l'abast de la seva pròpia sentència, i sobre la qüestió d'una hipotètica condemna a la part

defenent sobre el pagament d'una quantitat líquida.

1.10. El 7 de setembre del 2022, la representació processal del recurrent va presentar un escrit en què sol·licitava que la Batllia prosseguís amb la tramitació de la demanda d'execució de la sentència dictada el 10 de febrer del 2016. I aquesta petició va ser reiterada, mitjançant un escrit del 9 de juliol del 2024.

1.11. El 29 de maig del 2025, la representació processal del Sr. Carles Xandri Casino va interposar un recurs d'empara contra la inactivitat de la Secció de Contenciós-Administratiu 5 de la Batllia en la causa Execució 5000036/2013, per una presumpta vulneració del dret a un judici de durada raonable, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació del recurrent

- Després d'exposar els antecedents fàctics de la causa, el recurrent manifesta que una vegada la Sala Administrativa va determinar que la Batllia havia de conèixer de l'incident d'execució i pronunciar-se sobre l'abast de la seva sentència, així com sobre la hipotètica condemna a la part defenent respecte de la quantitat deguda en concepte de les retribucions no percebudes i inherents al seu lloc de treball d'origen.

- Considera, per tant, que partint d'aquesta premissa, va presentar el 7 de setembre del 2022 un escrit davant la Batllia demanant que es prosseguís amb la tramitació de la demanda d'execució de la sentència dictada el 10 de febrer del 2016, confirmada per la sentència dictada per la Sala Administrativa el 21 d'octubre del 2016.

- Tanmateix, a data d'avui, després de gairebé 2 anys i 10 mesos des de la data en què es va fer la petició indicada, la Batllia no ha prosseguit amb l'execució de la sentència, tot i haver insistit, tant telefònicament com per escrit (darrer insistiment del 9 de juliol del 2024).

- Segons el seu parer, en aquest cas la inactivitat judicial de la Batllia és evident, i aquesta constitueix un retard anòmal i injustificat que vulnera el dret fonamental a un procés degut i sense dilacions indegudes.

- La inactivitat de la Batllia li ha generat una situació d'incertesa jurídica greu, ja que tot i que considera que de la decisió judicial se'n deriva el seu dret de cobrament, aquesta és una qüestió que ha de ser resolta de manera expressa en una resolució dictada per la Batllia. Aquesta incertesa afecta tant a la seguretat jurídica, com al seu patrimoni, i no se li pot recriminar no haver sigut una persona pacient, atès que en virtut de les decisions contradictòries de la Batllia, allò que inicialment era un deute líquid que s'havia d'executar via saig, posteriorment, la mateixa Batllia va decidir que ja no ho era, retornant a dita Batllia de nou l'afer per dur a terme una execució que aquesta part va instar el 16 de maig del 2017 i en mèrits de la qual té una expectativa de cobrament d'un import superior als 50.000,00 €.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret esmentat i que reconegui el seu dret a reclamar la indemnització corresponent pels perjudicis soferts per via de la responsabilitat patrimonial davant la jurisdicció ordinària.

2.2. Argumentació del Ministeri Fiscal

- Després d'exposar l'iter processal de la causa, el Ministeri Fiscal recorda que el Tribunal Constitucional ha deixat palès que la fase d'execució d'una sentència pot vulnerar el dret a un procés de durada raonable; seguidament, posa en relleu els criteris establerts per la jurisprudència constitucional per poder apreciar si la durada d'un procés és o no és raonable.

- El Ministeri Fiscal constata que des del 7 de setembre del 2022, data en què el recurrent va presentar la segona demanda d'execució, han hagut de passar aproximadament 2 anys i 6 mesos, perquè la Batllia trametés la demanda a l'altra part (providència del 20 de juny del 2025).

- Destaca que si s'apliquen els criteris constitucionals a aquest cas, aquesta durada no es pot justificar ni per l'actitud de les parts (a més, el recurrent va presentar un escrit d'insistiment, el 9 de juliol del 2024) ni per la complexitat de la causa, ja que la qüestió sobre la competència de l'execució va quedar resolta per l'auto del 26 de juliol del 2022, dictat per la Sala Administrativa.

- Per aquests motius, el Ministeri Fiscal, demana al Tribunal Constitucional que estimi aquest recurs d'empara per haver-se produït la vulneració del dret a un judici de durada raonable.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. La jurisprudència del Tribunal Constitucional en matèria del dret a un judici de durada raonable està establerta de manera consolidada, tant pel que fa a la durada de l'execució com a fase del procés, com pel que fa als criteris d'apreciació de la durada com són la complexitat de la causa, l'actitud processal de les parts i l'activitat dels òrgans judicials.

3.2. L'anàlisi dels fets ens dur a constatar que del 16 de maig del 2017, data de la presentació de la primera demanda d'execució de la sentència definitiva per part del recurrent, fins al 30 de gener del 2020, data del primer element de resposta de la Secció de Contenciós-Administratiu 5 de la Batllia, ja es van escolar més de 2 anys sense cap activitat judicial.

3.3. A partir del 7 de maig del 2020, la qüestió de la competència sobre l'execució relativa a les sumes no abonades es resol finalment mitjançant l'auto del 26 de juliol del 2022, dictat per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

3.4. La durada d'aquesta segona fase del procediment pot justificar-se per la complexitat de la qüestió a resoldre i sobretot per l'actitud de les parts, en particular per la del Comú d'Andorra la Vella.

3.5. Tanmateix, cap dels criteris constitucionals permet justificar la durada transcorreguda des del 26 de juliol del 2022 fins a la presentació d'aquest recurs d'empara.

3.6. La providència de la Batllia que trasllada la demanda d'execució presentada pel recurrent al Comú d'Andorra la Vella interromp la inactivitat de la Justícia, però està lluny de tancar un procediment jutjat en el fons de manera definitiva des del 21 d'octubre del 2016.

3.7. Cal concloure, doncs, que el dret a un judici de durada raonable del recurrent ha estat vulnerat i que aquest té dret ha ser indemnitzat pels perjudicis morals i econòmics soferts per la dilació indeguda, procediment que s'ha d'instar davant la jurisdicció ordinària.

3.8. L'estimació del recurs d'empara justifica que no sigui procedent la condemna en costes processals -arg. article 92.4 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Decisió:

En atenció a tot això que s'ha exposat, el Tribunal Constitucional, per l'autoritat que li confereix la Constitució del Principat d'Andorra,

Ha decidit:

1. Estimar el recurs d'empara interposat per la representació processal del Sr. Carles Xandri Casino contra la inactivitat de la Secció de Contenciós-Administratiu 5 de la Batllia en la causa Execució 5000036/2013.

2. Declarar que s'ha vulnerat el seu dret a un judici de durada raonable, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

3. Declarar que el recurrent té dret a ser indemnitzat en la quantia que determini la jurisdicció ordinària mitjançant el procediment adient.

4. Declarar que l'estimació del recurs comporta que la imposició de costes no sigui procedent.

5. Publicar aquesta sentència, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

I així, per aquesta sentència nostra, que ha de ser notificada a la representació processal del recurrent, a la Secció de Contenciós-Administratiu 5 de la Batllia i al Ministeri Fiscal, ho pronunciem, manem i signem a Andorra la Vella, el 9 de setembre del 2025.

Joan Manel Abril Campoy

President

Josep-D. Guàrdia Canela

Magistrat

Jean-Yves Caullet

Magistrat
